

Duben 2017

9. DOPIS Z MONGOLSKA

Uprostřed bezmoci...

...potřebujeme záchranu. Příběhy zoufalých lidí okolo nás, naše chabá pomoc a všemohoucí Zachránce.

Vážený přítelé,
srdečně vás zdravím ve Svatém týdnu na prahu Velikonoc z naší vzdálené misie v Darkhanu. V tomto dopise bych chtěl více než o událostech posledních 2 měsíců psát o lidech, se kterými tu žijeme.

Čolóntumur

Jmenuji se Čolóntumur. V roce 2000 jsme se spolu s mojí ženou rozhodli udělat něco pro to, abychom se dostali z bídy, ve které jsme se nacházeli. Požádali jsme proto banku o půjčku. Jako záruku jsme nabídli náš 2 pokojový byt, a peníze jsme použili na to, aby moje žena mohla odletět za prací do Jižní Koreje. Já jsem se s naší dcerou a synem přestěhoval k manželčině otci.

Moje žena nám zpočátku každý měsíc posílala hodně peněz, které stačily jak na splátku půjč-

ky, tak i na naše živobytí. Také jsme často spolu telefonovali. Postupem času ale začaly být naše hovory stále zřídkavější, až úplně ustaly. A posílání peněz také.

Se svojí ženou Boloró jsem se seznámil jako velmi mladý. Od 16 let jsme spolu chodili, ve 20 jsme se vzali a brzy se nám narodily dvě děti. Když žena odjela do Koreje, byli jsme závislí na penězích, které nám posílala. Ale co teď?

Protože jsme neměli na splátky, ztratili jsme náš původní 2 pokojový byt. I mnoho našich dalších věřitelů po nás chtělo peníze zpět, a tak museli jsme se přestěhovat na úplně jiné místo. Děti matku nesmírně postrádaly. Abych obě naše děti uživil, ve dne v noci jsem tvrdě pracoval. Tím pádem jsem ale pak neměl čas na výchovu našeho syna. Ten začal pít vodku, stal

Náhodně vybrané tváře lidí okolo nás.

se závislým a nakonec kvůli zločinům skončil ve vězení. Zůstal jsem tak s dcerou sám ve malinkaté garsonce. Dcera má ve škole dobré výsledky. Je však samotářská, s nikým nemluví a nemá žádné přátele.

Nedávno jsem zaslechl, že si moje žena našla nějakého starého Korejce a že se snad i vzali a mají spolu děti. A že prý i pozvala své mladší sourozence do Koreje a sehnala jim práci.

Možná že jsem nebyl dobrý manžel. Jak ale mohla opustit své dvě vlastní děti? To nemohu pochopit! Já jí nechci nějak obviňovat. Je to moje první láska. Moje jediná žena. Matka našich dvou dětí. Já jí z celého srdce odpouštím. Boloro, já tu na tebe čekám...

Uprostřed bezmoci...

I když je příběh Čolóntumura z naší mongolské učebnice, je pravdivý. Čolóntumur zde v Darkhanu stále žije, stal se pobudou a alkoholikem. Divíte se?

Kolik lidí je zde prožívá podobný osud. Děti, vyrůstající u prarodičů, které neznají ani svého otce. Negramotné matky, neschopné najít zaměstnání. Frustrovaní muži, alkoholici, týrající své rodiny... Mladí nezralí dvacetiletí hoši s dětmi, které počali „náhodou“. Zadlužení, nevzdělání, nezaměstnání... Častokrát bez motivace a zájmu se něco dozvědět, naučit, udělat a dosáhnout...

Nevidím tu žádnou perspektivu

Když jsem před pár měsíci cestoval městských autobusem v Ulánbátaru, pěkně jsem se popovídával s jedním místním vysokoškolačkem, kterého jsem tam náhodou potkal a který si chtěl procvičit angličtinu. „*Já tu v Mongolsku pro sebe nevidím žádnou perspektivu. Zadlužená země, sevřená mezi dvěma velmocemi. Byrokratická vláda, korupce, kmenová politika... Zde se nedá nic pořádného udělat. Rád bych po škole odjel někam do ciziny...*“ To byly jeho výhledy do budoucna.

Obrázek rodiny nakreslený dětmi naší farnosti (apxu = vodka).

...Potřebujeme záchranu

Která země a kteří lidé mohou víc potřebovat pomoc? Záchranu? Jak ale těmto lidem vlít novou naději?

Jako salesiáni se zde snažíme od roku 2001 skrze vzdělávání situaci postupně proměňovat. Absolventi technické školy Don Bosco v Ulánbátaru snadno nacházejí uplatnění, stejně tak i lidé zapojení do Don Bosco Center v Darkhanu se někam posouvají.

I přes viditelné úspěchy díla Dona Boska v Mongolsku denně zakoušíme naše limity a lidskou bezmocnost. Věříme však a zakoušíme, že to není jen na nás. Že je zde větší Síla, která skrze nás pracuje. A tak se opravdu dotýkáme velikonočního tajemství. Ježíš zde trpí spolu s místními lidmi a zároveň jim dává novou naději a sílu překonat to, co je možné překonat, a nést to, co je nutné nést.

Události poslední doby

V posledním dopise jsem líčil největší místní svátek Cagán sar, který jsme zde prožívali na konci února. Co významného se stalo od té doby?

Poslední sníh

Na začátku března se zde oteplilo tak, že sníh okolo nás začal postupně tát, a protože je větší na cest nezpevněných, všude bylo spousta bláta. V noci zde byl mráz kolem -10, ve dne zase teplo tak kolem +10 stupňů. Abychom si užili poslední sníh, vydali jsme se 8. března na svah v Novém Darkhanu. Ten den je zde den volna a slaví se zde Mezinárodní den žen.

Návštěva škol s P. Simonem

Velmi pracovitým členem naší komunity je korejský salesián P. Simon. Stará se o nedalekou farmu, vaří nám korejské večere, vydává zde knihy a také poslední 2 roky časopis pro mládež. Distribuuje ho do škol, které dva krát do

Tající sníh všude okolo nás.

Užíváme si poslední sníh na svahu v Novém Darkhanu.

P. Simon se vzdělávacím program pro školy.

roka osobně navštěvuje. Vždy s nějakým vzdělávacím programem.

Na konci března jsem měl možnost s ním navštívit několik škol v našem Selenge aimagu a vidět tak vše na vlastní oči. V 90ti minutovém programu dokázal se svým týmem nejen prezentovat osvětový program o škodlivosti kouření, ale i představit dílo Dona Boska a časopis pro mládež, který vydáváme.

Rekonstrukce

V loňském roce 2016 zde okolo nás vyhořely dva sousední domy kvůli vadné elektroinstalaci: dům sester salesiánek a klinika v budově oratoře. Ani v našem domě není elektřina tak, jak by měla být. Tento havarijný stav je nutné řešit a proto nás čeká její rekonstrukce, zapojení požárních hlásičů

Postní duchovní obnova pro naši mládež.

a sítě pro bezpečnostní kamery a počítače. Stejně tak i rekonstrukce ústředního topení, které je v našem 5 patrovém domě zapojené tak, že nejde regulovat. Všechny radiátory jsou zapojené za sebou přímo na trubku bez ventilu, což je pro evropské oko nevídané.

Zde je na místě poděkovat zástupcům české ambasády v Ulánbátaru a České rozvojové agentuře, kteří nám na část této rekonstrukce přispívají. A nejen jim, ale i řadě dalším dobrodincům z Koreje, Hong Kongu i České republiky.

Díky vám všem, kteří na nás zde v této daleké zemi nezapomínáte. Pán vám žehnej i do nastávající velikonočních svátků!

P. Jára Vracovský SDB

Kontakt: P. Jára Vracovský SDB | vracov@gmail.com | Mobil: +976 94408091 | Skype: vracovsky
Více informací můžete nalézt na www.dbmongolia.org a na: ● facebook: dbmongolia.org

Všechny **možnosti podpory** naleznete na <http://dbmongolia.org/cs/darci/>.

Kněží v Mongolsku na Missa chrismatis s místním biskupem Václavem v Ulánbátaru 11. 4. 2017.